

RESOLUCIÓ

Assentaments

DRET A L'HABITATGE
CIUTAT EQUITATIVA

DRET A LA SEURETAT CIUTADANA
CIUTAT GARANTISTA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 29 d'abril de 2026 el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- A la cantonada dels carrers del Marroc i de Josep Pla hi havia un assentament informal ubicat en un magatzem de titularitat municipal que generava problemes de convivència i una elevada percepció d'inseguretat a la zona.
- Feia aproximadament un mes s'hi havia produït un incendi, originat presumptament arran d'una baralla entre les persones ocupants de l'assentament.
- L'Ajuntament tenia coneixement d'aquesta situació, però fins al moment no s'havia dut a terme cap actuació.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 6 de maig de 2026 la Sindicatura es va adreçar al [Districte de Sant Martí](#) per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 23 de juny de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la intervenció i el seguiment municipal sobre l'assentament objecte de queixa.

CONSIDERACIONS

1. L'abordatge del sensellarisme a la ciutat

El fenomen del sensellarisme constitueix una problemàtica social estructural, creixent i d'elevada complexitat que preocupa profundament la Sindicatura i que requereix una resposta integral i sostinguda per part de les administracions públiques. En els darrers anys s'ha evidenciat un augment progressiu del nombre de persones que pernocten a l'espai públic o en infrahabitatges a la ciutat de Barcelona, una situació que respon a múltiples factors, com ara l'emergència habitacional, la precarització econòmica, les dificultats d'accés a l'habitatge o la insuficiència de xarxes de suport social i familiar.

En aquest punt és especialment rellevant la tipologia ETHOS (European Typology of Homelessness and Housing Exclusion), elaborada per la Federació Europea d'Organitzacions Nacionals que Treballen amb Persones Sense Llar (FEANTSA). Aquesta classificació identifica diverses situacions d'exclusió residencial a partir d'una concepció multidimensional de la llar basada en tres dimensions fonamentals: la física, la social i la legal.

D'acord amb aquesta classificació, les persones que resideixen en assentaments, barraques, infrahabitatges, naus abandonades o altres refugis provisionals es troben també en situació d'exclusió residencial, encara que no visquin literalment al carrer. En aquests casos es produeix una afectació simultània de les tres dimensions que defineixen la llar: l'habitatge no compleix les condicions materials adequades, hi ha manca de seguretat jurídica en la tinença i no es poden desenvolupar amb normalitat les relacions personals, familiars i comunitàries pròpies d'una vida digna.

La situació del sensellarisme a la ciutat preocupa especialment aquesta Sindicatura perquè afecta de manera significativa l'exercici efectiu de diversos drets fonamentals de les persones que es troben en aquesta situació. Per aquest motiu, l'any 2020 la Sindicatura va fer públic un estudi sobre el sensellarisme a Barcelona en què s'analitzava àmpliament aquest fenomen i es formulaven un conjunt de recomanacions al consistori per millorar-ne l'abordatge.

En aquest context, el Marc estratègic per l'abordatge del sensellarisme a Barcelona 2024-2027 planteja la necessitat d'afrontar el fenomen des d'una perspectiva de drets i evitant respostes exclusivament centrades en la seguretat o en la gestió de l'espai públic. El model d'intervenció municipal es basa, així, en la coordinació de serveis socials, sanitaris, comunitaris i de seguretat amb l'objectiu d'oferir una atenció integral a les persones afectades i afavorir processos d'inclusió social.

Aquesta perspectiva de drets també troba fonament en la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat. L'article IV.4 estableix que les ciutats han de prendre totes les mesures indispensables per facilitar la integració de totes les persones, sigui quina sigui la causa de la seva vulnerabilitat, i evitar els assentaments de caràcter exclouent. Això implica que l'Ajuntament ha de prevenir l'existència d'assentaments, però també que ha d'adoptar les mesures necessàries per facilitar la integració de les persones en situació de vulnerabilitat, garantir-ne una atenció adequada i assegurar unes condicions de vida dignes. Igualment, cal recordar que, d'acord amb els articles I i IV de la mateixa Carta, la ciutat és un espai col·lectiu que exigeix assumir deures de solidaritat, alhora que reconeix el dret dels col·lectius més vulnerables a gaudir de mesures específiques de protecció.

Tanmateix, cal assenyalar que l'increment i la cronificació de les situacions de sensellarisme posen en evidència les limitacions dels recursos disponibles actualment. L'Ajuntament no disposa, a hores d'ara, de recursos suficients per donar una resposta adequada a totes les necessitats existents, especialment pel que fa als recursos habitacionals estables i als dispositius de baixa exigència adaptats a persones amb trajectòries de gran exclusió social.

Aquesta insuficiència estructural condiona notablement la capacitat d'intervenció municipal i dificulta la consolidació d'uns itineraris efectius de recuperació i inclusió. Precisament per això, des de la Sindicatura s'ha estat insistint reiteradament en la necessitat de reforçar uns recursos bàsics i essencials que permetin garantir unes condicions mínimes de dignitat a les persones que, mentrestant, continuen vivint a l'espai públic.

Així mateix, cal posar de relleu que l'abordatge del sensellarisme és especialment complex perquè sovint hi conflueixen factors molt diversos que requereixen intervencions especialitzades i prolongades en el temps. En molts casos, les persones afectades presenten situacions de deteriorament físic o psíquic, problemes de salut mental, addiccions, absència de documentació, ruptura de vincles socials o experiències prèvies de fracàs institucional, circumstàncies que dificulten els processos de vinculació amb els serveis socials i l'acceptació dels recursos disponibles.

Aquesta complexitat també explica que una part significativa de les persones rebutgin l'atenció social o les alternatives proposades pels serveis municipals. Aquest rebuig, però, no pot justificar una resposta basada exclusivament en la contenció o el desplaçament de les persones de l'espai públic, sinó que exigeix mantenir una intervenció social continuada, flexible i adaptada als ritmes i les necessitats individuals.

En aquest context d'increment de les situacions de sensellarisme, a finals de l'any 2025 l'Ajuntament de Barcelona va constituir la Taula de Ciutat per a l'Abordatge del Sensellarisme

amb l'objectiu d'impulsar solucions eficaces i enfortir la coordinació institucional. Paral·lelament, la Sindicatura de Greuges de Barcelona elabora i promou, juntament amb entitats i persones expertes, i en diàleg permanent amb l'Ajuntament, un projecte pilot basat en el principi que cap persona no hauria de viure al carrer i amb la convicció compartida que és responsabilitat de tots els agents implicats evitar, per tots els mitjans possibles, que aquestes situacions es produeixin i es perpetuïn.

En aquest sentit, el Pla local de seguretat 2024-2027 incorpora expressament aquesta mirada integral i reconeix que les persones en situació de sensellarisme poden ser, simultàniament, víctimes d'inseguretat i percebudes, per una part de la ciutadania, com un factor de degradació de la convivència. El mateix pla adverteix que les polítiques de seguretat, per si soles, no resolen la problemàtica ni garanteixen una millora efectiva de la situació social de les persones afectades.

Per tant, l'abordatge municipal ha de continuar fonamentant-se en una perspectiva multiservei i comunitària. Aquesta perspectiva és imprescindible per compatibilitzar la protecció dels drets de les persones en situació de sensellarisme amb la necessitat de preservar la convivència i l'ús adequat de l'espai públic.

2. L'abordatge municipal de la situació concreta

De la informació facilitada pel Districte se'n desprèn que l'Ajuntament té coneixement de la situació existent a l'emplaçament de Josep Pla, des de, com a mínim, el mes de gener del 2026, moment en què el cas va ser incorporat a la Taula de Sensellarisme del Districte. Així mateix, l'espai també és objecte de seguiment en el marc de la Taula Tècnica d'Ocupacions, fet que evidencia que la situació és coneguda i seguida per diversos serveis municipals.

L'informe municipal posa de manifest que la intervenció feta fins al moment s'ha orientat principalment al seguiment de la situació, a la coordinació entre serveis i a la tramitació d'un expedient de disciplina urbanística adreçat a la propietat del solar, atès que es tracta d'una propietat privada, tot i que anteriorment s'havia utilitzat com a magatzem municipal.

També consta la participació de diversos serveis municipals, entre els quals hi ha la Guàrdia Urbana, els serveis de prevenció i convivència, els serveis jurídics i el Servei d'Atenció Social al Sensellarisme a l'Espai Públic (SASSEP).

Segons les dades aportades, els serveis municipals han identificat actualment dues persones que residirien a l'espai i s'ha pogut constatar que almenys una ha estat atesa pel Centre d'Urgències i Emergències Socials de Barcelona (CUESB) i ha mantingut contactes amb els

serveis socials municipals. També consta que el SASSEP ha dut a terme actuacions de seguiment i prospecció a l'emplaçament.

Aquesta Sindicatura valora positivament que la situació hagi estat incorporada als espais municipals de coordinació existents i que els serveis socials especialitzats hagin desplegat actuacions de seguiment i contacte amb les persones afectades. També considera rellevant que l'Ajuntament hagi impulsat les actuacions administratives corresponents respecte de la propietat del solar i mantingui mecanismes de coordinació entre les àrees implicades.

Tanmateix, aquesta Sindicatura observa una certa contradicció entre el fet que l'emplaçament sigui objecte de seguiment en diversos espais tècnics municipals i que, al mateix temps, es consideri una actuació no prioritària. Sense perjudici que la presència de només dues persones i l'absència de menors puguin justificar una prioritització diferent respecte d'altres situacions més complexes, els antecedents existents, especialment un incendi i la reiteració d'incidències policials, posen de manifest la conveniència de mantenir una vigilància activa i una valoració continuada del cas.

Per aquest motiu, aquesta Sindicatura considera que l'actuació municipal duta a terme fins ara és adequada pel que fa a la detecció, el seguiment i la coordinació del cas, però creu que cal continuar avançant per definir una resposta més proactiva i integral que permeti actuar tant sobre les necessitats de les persones afectades com sobre les preocupacions de convivència manifestades pel veïnat.

Aquesta valoració és coherent amb la necessitat de compatibilitzar la protecció dels drets de les persones en situació d'exclusió residencial i el manteniment de la convivència i de les condicions de seguretat de l'entorn, objectius que han de ser complementaris.

3. La interlocució amb el veïnat

Pel que fa a la relació amb el veïnat, la documentació aportada permet constatar que l'Ajuntament disposa de diversos espais estables d'informació, participació i seguiment en què es poden exposar preocupacions relacionades amb situacions de sensellarisme, ocupacions, convivència i seguretat a l'espai públic. Entre aquests espais destaquen els consells de barri, els consells de seguretat i prevenció, les taules de prevenció i convivència i les reunions denominades *top five*, en les quals participen representants municipals, cossos policials i entitats veïnals.

Així mateix, consta que la ciutadania disposa dels canals ordinaris d'atenció municipal, com ara el sistema IRIS, per traslladar incidències, queixes o consultes, i que aquestes comunicacions reben resposta per part dels serveis competents.

A criteri d'aquesta Sindicatura, es valora positivament l'existència d'aquests espais de participació i interlocució, atès que permeten canalitzar les inquietuds i percepcions del veïnat davant situacions que poden generar preocupació en matèria de convivència o de seguretat. Igualment, constitueixen instruments adequats perquè tant la ciutadania a títol individual com les associacions i entitats veïnals puguin conèixer les actuacions municipals, plantejar demandes i rebre informació sobre l'abordatge que es duu a terme en cada cas.

La Sindicatura considera que aquesta interlocució resulta especialment important en situacions complexes com la present, en què conflueixen, d'una banda, la necessitat de donar resposta a les preocupacions legítimes del veïnat i, de l'altra, l'obligació de garantir una atenció adequada a les persones que es troben en situació de vulnerabilitat o exclusió residencial. En aquest sentit, els espais de participació i diàleg esdevenen eines útils per afavorir la comprensió mútua, reduir la conflictivitat i reforçar la confiança de la ciutadania en l'actuació municipal.

Per tot això, aquesta Sindicatura considera adequada la interlocució que ha dut a terme el Districte amb el veïnat a través dels canals formals de participació i atenció ciutadana existents, sense perjudici de la conveniència de continuar mantenint una informació clara i actualitzada sobre les actuacions que facin en relació amb aquesta situació concreta.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació del Districte de Sant Martí** ha estat ajustada a dret atesa la coordinació dels serveis implicats i les mesures adoptades per donar resposta a la situació detectada.

No obstant això, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar al Districte de Sant Martí** que continuï desplegant actuacions coordinades tant en l'àmbit social com en el de la gestió de l'espai públic, per atendre les necessitats de les persones que hi pernocten i, alhora, garantir la convivència i el benestar del veïnat de l'entorn.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu 16.6 "Màxima eficàcia i responsabilitat envers la ciutadania".